

betegner med Navnet Agitationsforslag, saa er dermed efter min Mening alting sagt. Jeg tror nemlig ogsaa, at denne Bemærkning fra hans Side er fuldkommen rigtig, og jeg tror, at deri ogsaa ligger Svaret til min ærede Kollega, det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen), naar han talte om den Stilling, som Landstinget begyndte at komme i Vane med at indtage, nemlig at laa Spørgsmaalene ned, det ene efter det andet. Det gør Landstinget, saa vidt jeg ved, slet ikke. Men hvad Landstinget derimod ikke holder meget af, er, saa vidt jeg har forstaaet det, at have med Agitationslager af denne og lignende Art at gøre og fremfor alting, at Landstinget ikke agter at gøre Arbejdet for de Herrer Agitatorer, og ikke at gøre det Arbejde, som man paa rette Sted har forsjømt. Der er flere Gange kommet Forslag op til dette Ting, om hvilke det mere eller mindre er sagt: Det er jo egentlig ikke blevet behandlet udtømmende eller tilbørligt, men lad os nu se, hvad det andet Ting vil gøre ved det. — Landstinget skal efter min Mening ikke indlade sig paa den Opgave at gøre det til noget brugbart, som i det andet Ting har vist sig ikke at kunne bringes i en stilkelig Form. Det er derfor jeg mener, at man lige over for Forslag af denne Natur fuldkommen vel kan forsvare at være konservativ, og at Landstinget, i Stedet for at udsætte sig for at gøre Skade, saaledes som det ærede Medlem mente, netop hævder den rette Konservativisme ved at vogte sig for at blive Meddeltagere i Udarbejdelsen af Agitationsforslag. Naar den samme ærede Kollega endvidere paa en vis Maade beklagede, at jeg ikke var kommen med Realitetsgrunde om Sagen, saa vil jeg sige, at jeg saa meget mindre behøvede at gøre det, som det ærede Medlem selv erkendte, at dette er et udebateret Spørgsmaal, og det er det ganske sikkert for os alle.

Jeg skal endnu kun sige et Par Bemærkninger til for at gøre opmærksom paa, i hvilken Grad dette lille Lovforslag forstaaes paa himmelvidt forskellige Maader af ærede Taler. Den første ærede Taler, det ærede 5te Medlem for 9de Kredts (S. Jensen), vilde begrunde Kvindernes Stemmeret paa Sætningen om de naturlige Menneskerettigheder. Jeg indlader mig ikke paa Spørgsmaalet om nogen Begrundelse i og for sig, men jeg vil blot sige det ærede Medlem, at dersom det er hans Mening, at Kvindernes Valgret og Valgbarhed skal begrundes paa de naturlige Menneskerettigheder, maa jeg saa spørge ham, hvorledes han vil finde det foreneligt med, hvad der ganske bestemt har været Forslags-

stillernes Tanke, og som tydeligt er udtalt fra deres Side, at de gifte Kvinder kun i meget begrænset Omfang skulle være med? De maa dog ogsaa have naturlige Menneskerettigheder, thi jeg antager ikke at de naturlige Menneskerettigheder tabes ved at indgaa Ægteskab. — I Modsætning derimod til, hvad det ærede Medlem udtalte, hævdede det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen), at det var en meget stor Misforstaaelse af mig, naar jeg havde udtalt, at dette Lovforslag gik udenfor, som han sagde, ganske i Almindelighed at give gifte Kvinder eller i alt Fald nogle gifte Kvinder denne Ret. Jeg tillader mig dertil at bemærke, at jeg har forholdt mig refererende; jeg har ikke udtalt, hvad jeg selv mente om denne Sag, men jeg kan henvise til Folketingets Forhandlinger Sp. 641, hvor Ordføreren for Forslagsstillerne udtalte: „Særlig er der jo saa to Arter af gifte Kvinder, som vilde staa i forreste Række med deres Krav, for det første dem, der ifølge Loven af 1880 om Kvinders Naadighed over deres egen Fortjeneste, indtage en Særstilling, dernæst dem, der gennem en Ægtepagt have sikret sig en selvstændig Naadighed over deres Formue og Indtægt.“ Det er nu vistnok fuldkommen rigtig, hvad min ærede Kollega bemærkede, at ingen af disse Kvinder dog ville kunne komme ind under Lovforslaget, fordi de ikke ere myndige. Men er det ikke i overordentlig høj Grad interessant, at selve Forslagsstillerne mene, at deres Lovforslag omfatter disse Forhold, som der her er Tale om, og man saa ved nærmere Undersøgelse maatte komme til at erkende, at det gør det i Virkeligheden slet ikke, at Lovforslaget altsaa paa ingen Maade er blevet et Udtryk for, hvad disse ærede Medlemmer have ment. Det forekommer mig yderligere at vise, i hvilken Grad dette Forslag er overfladisk behandlet, og hvor lille Grund der vilde være til, at Landstinget gjør det Arbejde, som paa andet Sted ikke er gjort.

Judeuergisministeren (Finger Slev): Foranlediget ved en Bemærkning af den ærede sidste Taler om, at der i Folketinget under 1ste Behandling af denne Sag af en af Forslagsstillerne blev fremsat den Opsættelse, at det foreliggende Lovforslag ved en rigtig Fortolkning vilde give Valgret til gifte Kvinder under visse Forudsætninger, skal jeg udtale, at det er en urigtig Fortolkning. Naar jeg ikke har gjort denne Bemærkning i Folketinget, er Grunden den, at der ikke var nogen jærlig Anledning dertil; men da Ministeren gerne plejer at modtage den Slags Fortolkninger, naar han ikke er